

ZARZĄDZENIE Nr 66 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1977 r.

w sprawie kryteriów i podziału inwestycji modernizacyjnych w przemyśle.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 181 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1977 r. w sprawie zasad realizacji inwestycji modernizacyjnych (Monitor Polski Nr 36, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez inwestycje modernizacyjne w przemyśle należy rozumieć przedsięwzięcia (zadania) inwestycyjne podejmowane w istniejących zakładach przedsiębiorstw jedno- i wielozakładowych, których podstawowa działalność zalicza się do działu „Przemysł”, jeśli wiodącym celem inwestowania jest podniesienie technicznego i ekonomicznego poziomu wytwarzania dóbr i usług oraz poprawa efektywności gospodarowania przez unowocześnienie wyposażenia technologiczno-produkcyjnego i pomocniczego w ramach posiadanych powierzchni produkcyjnych oraz w granicach dotychczasowej lokalizacji zakładu.

2. Inwestycje modernizacyjne w zasadzie nie mogą powodować przyrostu zatrudnienia, liczonego na jedną zmianę, a nowo wprowadzane wyposażenie technologiczno-produkcyjne i usługowe powinno charakteryzować się lepszymi wskaźnikami techniczno-ekonomicznymi, zapewniającymi po modernizacji wzrost wydajności pracy i obniżenie kosztów własnych produkcji na jednostkę wyrobu. W uzasadnionych wypadkach, jeżeli podejmowana modernizacja zapewnia wysoki przyrost produkcji, zwłaszcza rynkowej lub przeznaczonej na eksport, oraz poprawę wskaźników eksploatacyjnych w porównaniu ze stanem przed modernizacją, jednostka nadrzędna inwestora może wyrazić zgodę na niewielki przyrost zatrudnienia, pod warunkiem, że uzyskany wzrost wydajności pracy będzie odpowiednio wyższy.

3. Pod względem struktury rzeczowej inwestycje modernizacyjne powinny polegać przede wszystkim na zakupach (bądź wytworzeniu) lub odpłatnym przemieszczeniu z innych jednostek gospodarczych maszyn, urządzeń, aparatury, środków transportu i innych składników wyposażenia technologiczno-produkcyjnego i usługowo-pomocniczego wraz z niezbędnymi w tym zakresie robotami budowlano-montażowymi, w celu zastąpienia (odtworzenia) jednostek wycofywanych z eksploatacji na skutek zużycia fizycznego lub ekonomicznego bądź w celu uzupełnienia posiadanego wyposażenia w ramach istniejących powierzchni produkcyjnych. Poza kosztami zakupu wyposażenia inwestycje (zadania) modernizacyjne mogą obejmować nakłady polegające na:

- 1) kosztach demontażu i rozbiórek urządzeń i instalacji, podlegających wymianie,
- 2) kosztach montażu nabywanych maszyn i urządzeń wraz z niezbędnymi robotami instalacyjnymi i adaptacyjnymi w istniejących obiektach (budynkach i budowlach),
- 3) kosztach adaptacji lub przebudowy istniejących sieci urządzeń instalacyjnych (energetycznych, ciepłych, wodnych, kanalizacyjnych, telekomunikacyjnych, transportowych itp.), łącznie z ewentualną przebudową, rozbudową lub budową odpowiednich obiektów pomocniczych, w dostosowaniu do wymagań techniczno-eksploatacyjnych nowo instalowanego wyposażenia,
- 4) kosztach wykonania innych robót budowlano-montażowych niezbędnych z punktu widzenia potrzeb prawidłowego

wego funkcjonowania zmodernizowanego wyposażenia technologiczno-produkcyjnego i zachowania wymaganych warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony środowiska,

- 5) innych kosztach bezpośrednio związanych z podejmowaną inwestycją modernizacyjną, przewidzianą w jej dokumentacji projektowej (np. koszty opracowania dokumentacji, sprawowania nadzoru autorskiego itp.).

4. W dziedzinie poprawy socjalnych warunków pracy produkcyjne inwestycje modernizacyjne mogą obejmować również niezbędne nakłady na roboty i zakupy wyposażenia, związane z adaptacją na cele socjalne obiektów i pomieszczeń zwalnianych — w wyniku przeprowadzanej modernizacji — z użytkowania produkcyjnego, w zakresie ustalonym w dokumentacji projektowej zatwierdzonej przez właściwy organ. Nie mogą być włączane do zakresu inwestycji (zadań) modernizacyjnych budowy nowych obiektów socjalnych zarówno zlokalizowane poza terenem zakładu, jak i na terenie zakładu. Tego rodzaju budowy traktuje się jako odrębne zadania inwestycyjne, podlegające zasadom planowania i finansowania, obowiązującym dla inwestycji socjalnych.

5. Efekty gospodarcze produkcyjnych inwestycji modernizacyjnych w przemyśle powinny polegać przede wszystkim na:

- 1) podniesieniu jakości i nowoczesności wytwarzanych dóbr i usług, wzbogaceniu ich asortymentów oraz zwiększeniu ich atrakcyjności i konkurencyjności w eksporcie,
- 2) obniżeniu pracochłonności produkcji i poprawie organizacji pracy, znajdującym wyraz w zmniejszeniu zatrudnienia lub w odpowiednim zmniejszeniu udziału kosztów robocizny na jednostkę wyrobu,
- 3) zmniejszeniu zużycia deficytowych materiałów, surowców i energii na jednostkę wyrobu, zwłaszcza pochodzących z importu z państw zaliczonych do II obszaru płatniczego,
- 4) poprawie wyników ekonomiczno-finansowych działalności produkcyjno-usługowej (wzrost sprzedaży, obniżenie kosztów własnych, wzrost akumulacji itp.).

Inwestycje modernizacyjne obok poprawy jakościowych wskaźników prowadzonej działalności produkcyjno-usługowej powinny zapewniać ilościowy i wartościowy wzrost produkcji, jako efekt lepszego wykorzystania zmodernizowanego majątku produkcyjnego.

6. W stosunku do inwestycji modernizacyjnych obowiązuje sporządzenie rachunku ekonomicznej efektywności, zgodnie z zasadami ustalonymi w uchwale nr 173 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1974 r. w sprawie oceny ekonomicznej efektywności inwestycji i innych zamierzeń rozwojowych (Monitor Polski Nr 28, poz. 164) i zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 26 lipca 1974 r. w sprawie kryteriów i metod oceny ekonomicznej efektywności inwestycji produkcyjnych i innych zamierzeń rozwojowych (Monitor Polski Nr 28, poz. 167).

§ 2. Inwestycje modernizacyjne, w zależności od zakresu przeprowadzanej modernizacji, dzielą się na:

- 1) odtworzeniowo-modernizacyjne,
- 2) generalne modernizacje — zaliczane w systemie planowania i finansowania do grupy inwestycji rozwojowych.

§ 3. 1. Do inwestycji odtworzeniowo-modernizacyjnych zalicza się zadania podejmowane przez organizacje gospodarcze, jeśli spełniają one następujące warunki:

- 1) cykl realizacji nie przekracza 12 miesięcy od daty dokonania zakupu wyposażenia,
- 2) udział robót budowlanych (z wyłączeniem montażu maszyn i urządzeń) nie przekracza 15% ogólnego kosztu zadania,
- 3) wartość kosztorysowa zadania nie przekracza 30 mln zł, a w górnictwie, energetyce, hutnictwie, przemyśle maszynowym, przemyśle chemicznym i przemyśle mleczarskim — 50 mln zł.

2. W uzasadnionych wypadkach, jeżeli konkretne zadanie przekracza jedną z wyżej wymienionych wielkości granicznych, właściwy minister może wyrazić zgodę na zaliczenie tego zadania do inwestycji odtworzeniowo-modernizacyjnych, pod warunkiem, że przekroczenie nie jest wyższe niż:

- 1) w odniesieniu do cykli realizacji — 4 miesiące,
- 2) w odniesieniu do udziału robót budowlanych — 5%.

3. Inwestycje modernizacyjne przekraczające wielkości graniczne ustalone w ust. 1 i 2 zalicza się do generalnej modernizacji.

4. W ramach grupy inwestycji odtworzeniowo-modernizacyjnych występujących w wielkich organizacjach gospodarczych, działających według zasad ustalonych w uchwale nr 48 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1977 r. w sprawie modyfikacji systemu funkcjonowania państwowych organizacji gospodarczych w dostosowaniu do celów i warunków realizacji NPSG na lata 1976—1980, wyodrębniła się dodatkowo kategorię szybko zwrotnych inwestycji modernizacyjnych, jeżeli spełniają one kryteria i warunki określone w zarządzeniu nr 16 Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 6 maja 1977 r. w sprawie zasad podejmowania i realizacji wysokoefektywnych i szybko zwrotnych przedsięwzięć modernizacyjnych i innowacji technicznych. Inwestycje te są realizowane poza ustalonym limitem nakładów inwestycyjnych.

§ 4. 1. Do generalnej modernizacji należy zaliczać zadania inwestycyjne polegające na kompleksowej zmianie

technicznego wyposażenia zakładu, jego poszczególnych wydziałów lub części procesów technologiczno-produkcyjnych, linii technologicznych itp. wraz z niezbędnymi w tym zakresie robotami budowlano-montażowymi w ramach posiadanych powierzchni produkcyjnych, spełniające następujące warunki:

- 1) cykl realizacji nie przekracza długości cyklu normalnego obowiązującego dla nowego budownictwa takich samych lub podobnych obiektów,
- 2) udział robót budowlanych (z wyłączeniem montażu maszyn i urządzeń) nie przekracza 25% ogólnych kosztów,
- 3) efektywność inwestycji (mierzona okresem zwrotu nakładów) jest wyższa lub co najmniej równa efektywności porównywalnego wariantu polegającego na rozbudowie lub budowie nowego analogicznego obiektu.

2. Jeżeli zadanie inwestycyjne nie spełnia jednego z warunków, o których mowa w ust. 1, traktuje się je jako rozbudowę.

3. Jeżeli program przedsięwzięcia inwestycyjnego polegającego na generalnej modernizacji jest realizacyjnie podzielny i umożliwia sukcesywne uzyskiwanie wymiernych efektów gospodarczych, całość tego przedsięwzięcia powinna być podzielona na poszczególne zadania, odpowiadające etapowym efektom.

§ 5. W ramach większych przedsięwzięć inwestycyjnych, których program (założenia techniczno-ekonomiczne) obejmuje łącznie modernizację i rozbudowę zakładu, z wewnętrznym podziałem na poszczególne zadania, do inwestycji modernizacyjnych należy zaliczać zadania spełniające kryteria określone w § 1—4.

§ 6. 1. Zasady i kryteria zaliczenia inwestycji modernizacyjnych w przemyśle oraz ich podziału, ustalone w zarządzeniu, stosuje się w programowaniu, projektowaniu, planowaniu, finansowaniu oraz sprawozdawczości z realizacji inwestycji, poczynając od planu na 1978 r.

2. Inwestycje modernizacyjne spełniające ustalone kryteria korzystają z uprzywilejowań przewidzianych w systemie planowania, kredytowania, zlecenia robót i dostaw oraz nagradzania uczestników procesu inwestycyjnego, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 7. Traci moc zarządzenie nr 64 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1973 r. w sprawie zwiększenia zakresu inwestycji modernizacyjnych w ogólnych rozmiarach inwestycji produkcyjnych (Monitor Polski Nr 35, poz. 212).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz